

ת"פ 16974/02/16 - מדינת ישראל נגד אלדר סמנדוייב

בית משפט השלום בנתניה

25 מאי 2017

ת"פ 16974-02-16 מדינת ישראל נ' סמנדוייב

מ"ת 16957-02-16

מספר פל"א 53584/2016

לפני כבוד השופט עמית פרייז

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אלדר סמנדוייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד ליאת שפיר

הנאשם וב"כ עו"ד יעקב מלול

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בבצוע עבירות של גניבה והתפרצות. מדובר באירוע שהתרחש בחודש פברואר 2016 בשעת צהריים כאשר הנאשם טיפס דרך פיר בנין ונכנס לבית בבנין לאחר ששבר חלק מהחלון שלו וגנב מהבית תכשיטים. המשטרה אתרה את הנאשם בסמוך מאוד לאחר מכן, הוא הודה במיוחס לו, והוביל את המשטרה למקום שבו נמצאו חלק מהתכשיטים שגנב.

דומה כי שני הצדדים לא חלוקים על החומרה היתרה שבעבירות התפרצות לדירת מגורים, זאת בשים לב לכך שמעבר לפן הרכושי הרי שהדברים חותרים תחת העיקרון של ביתו של אדם מבצעו מה גם שישנו פוטנציאל להיתקלות במי מבאי הבית ואגב כך למעשה אלימות. עם זאת במקרה זה המדובר בפריצה שהתרחשה בשעות שהסיכוי להיתקל במי מבאי הבית הינו נמוך יחסית. מעבר לכך הנאשם פעל לבדו, כאשר לא אחת עבירות מסוג זה מתבצעות בצוותא חדה. מעבר לכך ובניגוד למקרים לא מעטים אחרים הרי שהנאשם לא פעל בתחכום, אלא שמדובר בפריצה בנסיבות מאוד "פשוטות לביצוע", מה עוד שהעדר תחכום של הנאשם אף התבטא בכך שנשמט ממנו מכשיר טלפון סלולארי מהבית אליו פרץ

וכך אותר במהרה.

לצד כל אלה חשוב לציין נסיבה חשובה שאף היא היתה בגדר נסיבה שהובילה את הנאשם לבצוע עבירה, ועל כן יש מקום להביא אותה בחשבון בעת קביעת המתחם. מדובר במי שביצע את העבירה על רקע חובות משמעותיים לשוק האפור, כאשר בסמוך לבצוע העבירה הנאשם קיבל איומים באופן שח שייפגע אם לא יפעל להחזרת חובותיו. יצוין שלא אחת עבירות רכוש מתבצעות על רקע נסיבות כלכליות ואולם כאן לא מדובר רק במצוקה כלכלית אלא בכזו שהובילה להסתבכות של הנאשם כך שנשקפה סכנה לפגיעה בו ולו בבחינת תחושתו אשר דומה שגם במתחם אובייקטיבי אינה בלתי סבירה לאור טיב החובות.

במצב דברים זה סבורני כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר אשר המתחמים אליה הפנתה התביעה. עם זאת קביעת המתחם עדין צריכה לשמור על עקרון לפיו נוכח כל הנסיבות לחומרה שצוינו בעבירה בה הורשע, מה גם שמדובר בעבירות נפוצות למדי ולא אחת לא מפוענחות, הרי שיש מקום להטלת מאסר בפועל, תוך שמירת אפשרות של ריצוי עבודות שירות במקרים מיוחדים. אשר על כן, סבורני כי המתחם במקרה זה צריך לעמוד על מאסר בפועל שנע מ-6 חודשים עד 18 חודשים ולצד זאת מאסר מותנה וקנס.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו. לא מדובר רק בהודאה בפני ביהמ"ש המגלמת נטילת אחריות אלא שגם הודה בחקירתו. אמנם כפי שפורט נראה שלנאשם לא היו ברירות רבות לאור מציאת הטלפון שלו בתוך הבית אך גם ראינו מקרים שלמרות הימצאות פרט אופייני לנאשם בזירת עבירה, הדבר לא הוביל להודאה. מעבר לכך הנאשם אף שיתף פעולה בחקירה בכך שהוביל את החוקרים למקום הימצאות ולו חלק מהתכשירים. הנה כי כן המדובר בנטילת אחריות של ממש.

עוד ייאמר שמדובר בנאשם שזוהי הרשעתו היחידה מאז ומעולם. דבר אשר בשילוב עם הנסיבות שפורטו כרקע לבצוע העבירה מלמד על כך שלא מדובר במי שזוהי דרכו להסתבך עם החוק. הנאשם אף עובד בעבודה קבועה, מפרנס 3 ילדים, ונראה כי בסה"כ מדובר במי שחיייו הינם חיי יושר ועבודה, למעט אותה מעידה משמעותית יש לומר נשוא כתב האישום ועל רקע נסיבות הרקע שלה.

באשר לסדנה שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן אני מסכים עם התביעה שלא מדובר בהליך שיקומי וזאת באופן שיהיה מקום לשקול סטיה לקולה מהמתחם שצוין. יחד עם זאת, ובשים לב לרקע לבצוע האירוע נשוא כתב האישום, הרי שיש במעבר סדנה זו בכדי להפחית סיכון שנבע מהנאשם נוכח בצוע העבירות. משמע הנאשם רכש כלים להתמודדות במסגרת נורמטיבית עם מצבי דחק כלכלי וכך נראה שפתרון של ביצוע עבירות נוכח מצבים שכאלה, התמצה מבחינתו באירוע בו עסקין.

על כל אלה יש להוסיף שהנאשם שילם במידה מסוימת בחירותו בגין אותה הסתבכות אמנם שהה מספר ימים בלבד במעצר של ממש, אולם לאחר מכן כחודש מעצר בית מלא ובהמשך תקופה של קרוב לשנה במעצר בית לילי.

כל אלה הביאו אותי למסקנה שיש מקום לדון את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ועל דרך עבודות שירות. בד בבד יש מקם להטיל עליו מאסר מותנה משמעותי וצו מבחן כל זאת כדי לרסנו מלשוב לדרך עבריינית. בנוסף, יש מקום להטיל על הנאשם קנס ואולם כאשר הנאשם עדין נתון בחובות, ולעבודות השירות תהיה השלכה כלכלית לא מבוטלת, וכאשר שווים של התכשיטים שלא הוחזרו אינו ברור, סבורני כי ניתן להסתפק בקנס שאינו גבוה יחסית.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 6 חודשים אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, החל מיום 9.7.17. לשם כך, על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס מרכז (רמלה), באותו מועד עד השעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה שעניינה גניבה או התפרצות.

ג. קנס בסך 2000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו אם הקנס לא ישולם. בהסכמת הנאשם סך של 1000 ₪ מתוך הקנס ישולם באמצעות הפיקדון בסכום זה שהופקד בתיק מת 16-02-16957 היתרה בסך 1000 ₪ תשולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.17 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ד. ניתן בזאת לנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשם שסטייה ממסגרת צו המבחן עשויה להוביל לשקילה מחדש של עונשו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ז, 25/05/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלדעלידיסופיהעטיה